

ขออุทธรณ์จ้างบุคคล

กรณีจ้างเหมาบริการบุคคลธรรมดาในการปฏิบัติงานในสถานที่ราชการ เราจะขอตรวจสอบ
ดูสัญญาจ้างนั้นได้หรือไม่ มาติดตามครับ

นาย ก มีความสงสัยในการจ้างบุคคลเข้าทำงานในเทศบาลเมือง A จึงมีหนังสือถึงเทศบาล
เมือง A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างเหมาบริการบุคคลธรรมดาปฏิบัติงานที่เทศบาลเมือง A ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ทุกสัญญาจ้าง เทศบาลเมือง A แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแต่ปกปิดข้อมูล
ส่วนบุคคล คือ ชื่อ ชื่อสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน รูปถ่าย ที่อยู่ และชื่อพยาน ตามมาตรา ๑๕ (๕)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ชื่อและชื่อสกุลของผู้รับจ้างเหมาบริการ
ในสัญญาจ้างเหมาบริการบุคคลธรรมดาปฏิบัติงานที่เทศบาลเมือง A ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
ทุกสัญญาจ้าง เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะ
อย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส
และตรวจสอบได้ในการทำสัญญาจ้างเหมาบริการของเทศบาลเมือง A จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยชื่อและชื่อสกุลของ
ผู้รับจ้างเหมาบริการในสัญญาจ้างเหมาบริการบุคคลธรรมดาปฏิบัติงานที่เทศบาลเมือง A ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๖ ทุกสัญญาจ้าง

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ /
๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๑๗/๒๕๖๖) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริม
และเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๑๗/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ขอให้ออกหนังสือรับรอง

เรื่องนี้มีประเด็นน่าสนใจว่า การขอให้หน่วยงานของรัฐออกหนังสือรับรองอย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่ผู้ขอ นั้น มีลักษณะเป็นการขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ มาดูเรื่องนี้ครับ

นาย ก เป็นจำเลยในคดีอาญาซึ่งนาย ข ต้องเบิกความเป็นพยานคู่และศาลนัดสืบพยานระหว่างวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ แต่นาย ข อ้างว่าต้องเดินทางไปต่างประเทศ จึงขอเบิกความต่อศาลล่วงหน้า ซึ่งนาย ก เห็นว่าจะทำให้รูปคดีของตนเองได้รับความเสียหาย นาย ก จึงขอให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด A ออกหนังสือรับรองให้นาย ก ว่า ระหว่างวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ นาย ข เดินทางออกนอกราชอาณาจักรหรือไม่ ถ้ามีให้ระบุประเทศที่ไป ถ้าไม่มีให้ระบุว่าไม่มีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลและไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า คำขอของผู้อุทธรณ์เป็นกรณีที่มีได้เจตนาให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด A เปิดเผยข้อมูลการเดินทางของนาย ข ในช่วงเวลาที่ระบุเท่านั้น แต่มีเจตนาให้หน่วยงานของรัฐจัดทำหนังสือรับรองการเดินทางไว้เป็นหลักฐานทางกฎหมาย คำขอดังกล่าว จึงเป็นการขอให้หน่วยงานของรัฐจัดทำข้อมูลข่าวสารขึ้นใหม่ มิใช่การขอข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ โดยไม่ต้องจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมิใช่การขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ไม่อยู่ในอำนาจที่คณะกรรมการฯ จะรับไว้พิจารณา นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด A จึงชอบแล้ว วินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๑๘/๒๕๖๖) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๑๘/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ข้อเสนอของผู้เสนอราคา

เรื่องนี้เป็น การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดซื้อจัดจ้างโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบครบวงจร มาดูว่าจะสามารถเปิดเผยได้มากน้อยแค่ไหน

บริษัท ก จำกัด โดยนาย ก ไม่ได้รับคัดเลือกประกวดราคาโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบครบวงจรของเทศบาลตำบล A นาย ก จึงมีหนังสือถึงเทศบาลตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว ๒ รายการ คือ ๑) ขอทราบว่าบริษัท ข จำกัด ผู้ชนะการเสนอราคา ยื่นข้อเสนอและเสนอราคาโดยใช้ที่ดินใดเป็นที่ตั้งโครงการ และใช้ทางเข้าออกใดเป็นทางเข้าออกที่ดินที่ตั้งโครงการ ๒) เอกสารข้อเสนอและเสนอราคาเกี่ยวกับการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชนของบริษัท ข จำกัด รายชื่อประชาชนที่เข้าร่วมเวทีดังกล่าว เทศบาลตำบล A ปฏิเสธการเปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และข้อร้องเรียนกรมบัญชีกลาง นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การจัดซื้อจัดจ้างครั้งนี้ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว โดยเทศบาลตำบล A ได้ประกาศผู้ชนะการเสนอราคา แต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นสาระสำคัญของผู้ยื่นข้อเสนอในการจัดซื้อจัดจ้างโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร หากเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นคู่แข่งทางการค้าในการเสนอราคาครั้งนี้ อาจก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบทางการค้าต่อกันได้ และโครงการนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และข้อร้องเรียนกรมบัญชีกลาง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ปรากฏข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมเวทีแสดงความคิดเห็น ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่เพื่อให้ผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบรายชื่อผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวได้ จึงเห็นควรเปิดเผยเฉพาะชื่อและชื่อสกุลของผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นเท่านั้น วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะชื่อและชื่อสกุลของผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นเท่านั้น ส่วนรายการที่ ๑ ให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๒๙/๒๕๖๖) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๑๙/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ข้อมูลค่ารักษาพยาบาล

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่บางกรณีผู้ขอมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลนั้น ก็อาจมีสิทธิได้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้

นาย ก ลูกนางสาว ข พ้องเรียกค่าเสียหายฐานทำร้ายร่างกาย จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่มีใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลแสดงต่อศาล นาย ก จึงมีหนังสือถึงโรงพยาบาล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลทั้งหมดของนางสาว ข โรงพยาบาล A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๕ และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า เอกสารค่ารักษาพยาบาลของนางสาว ข เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนางสาว ข เพราะปรากฏชื่อ ชื่อสกุล วันเดือนปีเกิด เลขประจำตัวประชาชน อายุ เลขที่บัตรประชาชน ที่อยู่ การวินิจฉัยโรค สิทธิการรักษาพยาบาล และอาชีพ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นคู่กรณีโดยตรงจากการที่นางสาว ข ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้บังคับผู้อุทธรณ์ชดเชยค่าเสียหายฐานทำร้ายร่างกายจำนวน ๗๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งต่อมามีจำนวนเหลือ ๒๐๐,๐๐๐ บาท จึงสมควรได้รับทราบจำนวนค่ารักษาพยาบาลเพื่อใช้ประกอบการต่อสู้คดีในชั้นศาลต่อไป วินิจฉัยให้เปิดเผยค่ารักษาพยาบาลทั้งหมดของนางสาว ข โดยปกปิดวันเดือนปีเกิด เลขประจำตัวผู้ป่วย อายุ เลขที่บัตรประชาชน ที่อยู่ การวินิจฉัยโรค สิทธิการรักษาพยาบาล และอาชีพ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๓๐/๒๕๖๖) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒๐/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน

เรื่องนี้จะอธิบายความหมายของข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน มาดูครับ

นาย ก มีหนังสือถึงสำนักงานอัยการ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนเรื่องของนาย ก ที่สำนักงานอัยการ A มีคำสั่งให้ยุติเรื่องร้องขอความเป็นธรรม สำนักงานอัยการ A แจงปฏิเสธการเปิดเผย เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า สำนวนร้องขอความเป็นธรรมของผู้อุทธรณ์ที่อัยการสั่งยุติเรื่อง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยอัยการได้มีคำสั่งยุติดำเนินคดีกับผู้ต้องหาเพราะคดีขาดอายุความ กรณีจึงไม่ใช่ความเห็นภายในหน่วยงาน เพราะความเห็นภายในหน่วยงานจะต้องเป็นกรณีที่กำลังดำเนินการซึ่งอาจมีข้อเสนออย่างหนึ่งแต่อาจจบลงด้วยผลอีกอย่างหนึ่ง กฎหมายจึงคุ้มครองความเป็นอิสระในการเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่ได้อย่างเต็มที่โดยไม่ถูกรบกวนก่อนมีผลยุติ กฎหมายจึงคุ้มครองให้เจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานระหว่างพิจารณานั้นได้ แต่กรณีนี้เมื่อการดำเนินการทางคดีเสร็จสิ้นแล้ว ความเห็นของอัยการจึงไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทาริโอไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๓๖/๒๕๖๖) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๒/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ขอข้อมูลการเลือกตั้ง

ใกล้จะถึงเวลาที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกครั้ง จึงขอคำวินิจฉัยที่เกี่ยวกับการจัดการเลือกตั้ง จะสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอะไรได้บ้าง

นาย ก มีหนังสือถึงเทศบาลตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารการจัดการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตั้งแต่การรับสมัครจนประมวลผลคะแนน รวม ๑๒ รายการ คือ (๑) ข้อมูลการจัดตั้งศูนย์ประสานการเลือกตั้ง (๒) ข้อมูลการรับสมัคร (๓) ข้อมูลการตรวจสอบสิทธิเลือกตั้ง (๔) ข้อมูลหน่วยเลือกตั้ง (๕) ข้อมูลการแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง (๖) ข้อมูลการอบรมเจ้าพนักงาน (๗) ข้อมูลการตรวจสอบบัญชีรายชื่อ (๘) ข้อมูลการจัดเตรียมบัตรเลือกตั้ง (๙) ข้อมูลการส่งมอบวัสดุอุปกรณ์ (๑๐) ข้อมูลรายละเอียดในวันเลือกตั้ง (๑๑) ข้อมูลรายละเอียดหลังวันเลือกตั้ง (๑๒) คู่มือปฏิบัติงานผู้อำนวยการและคณะกรรมการการเลือกตั้ง เทศบาลตำบล A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งห้ามมิให้เปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศ ความมั่นคงและการเมือง วินิจฉัยสรุปว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว การเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกตั้งจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเลือกตั้งอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการจัดการเลือกตั้งว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๑๒ รายการให้แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศ ความมั่นคงและการเมือง (ที่ ตม ๓/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอตรวจสอบผู้สมัครรับเลือกตั้ง

เรื่องเกี่ยวกับการเลือกตั้งยังมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง มาดูว่าเราจะขอตรวจสอบเอกสารการสมัครของผู้สมัครรับเลือกตั้งได้มากน้อยแค่ไหน

นาย ก มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารใบสมัครและเอกสารประกอบการสมัครและผลการตรวจสอบคุณสมบัติของนาย ข ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รวม ๑๓ รายการ คือ (๑) สำเนาใบสมัครรับเลือกตั้ง (๒) บันทึกรายการให้ถ้อยคำ (๓) หนังสือยืนยันไม่ได้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปี ๒๕๖๑ (๔) หนังสือยืนยันไม่ได้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปี ๒๕๖๒ (๕) หนังสือยืนยันไม่ได้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปี ๒๕๖๓ (๖) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (๗) สำเนาทะเบียนบ้าน (๘) ใบรับรองแพทย์ (๙) วุฒิการศึกษา (๑๐) หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย (๑๑) ตารางการตรวจสอบเอกสารหลักฐานประกอบการสมัคร (๑๒) หนังสือยินยอม (๑๓) ใบรับใบสมัครรับเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบล A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศ ความมั่นคงและการเมือง วินิจฉัยสรุปว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว การเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกตั้งจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเลือกตั้งอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการจัดการเลือกตั้งว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๓ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ หมายเลขประจำตัวประชาชน วันเดือนปีเกิด หมายเลขโทรศัพท์ลายมือชื่อ รวมทั้งชื่อ นามสกุลของบิดา มารดา และคู่สมรส เนื่องจากการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๐ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธการเปิดเผยในส่วนนี้จึงชอบแล้ว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศ ความมั่นคงและการเมือง (ที่ ตม ๖/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๘/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งยังมีอีกส่วนหนึ่งคือ ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้ง มาดูว่าจะเปิดเผยได้แค่ไหน

นาย ก มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในรายงาน ข จำนวน ๒ รายการ คือ (๑) รายงานค่าใช้จ่ายในการหาเสียงของนาย ข (๒) รายละเอียดรายงานในการหาเสียง รายรับ รายจ่าย ในการเลือกตั้งของนาย ข สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งห้ามมิให้เปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศ ความมั่นคงและการเมือง วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดรายงานค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสมัครรับเลือกตั้งที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ส่งเป็นหลักฐานประกอบการยื่นบัญชีรายรับ - รายจ่ายในการเลือกตั้งตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเลือกตั้งอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการจัดการเลือกตั้งว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ ที่อยู่ หมายเลขประจำตัวประชาชน วันเดือนปีเกิด หมายเลขโทรศัพท์ เนื่องจากการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๘ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศ ความมั่นคงและการเมือง (ที่ ตม ๔/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๙/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ขอซื้อแพทย์เวร

เรื่องนี้เป็นข่าวครึกโครมบนหน้าสื่อพอสมควร แพทย์ใช้อารมณ์กับคนไข้จนมีการวิวาทกัน อีกฝ่ายต้องการซื้อแพทย์รายนั้นเพื่อนำไปดำเนินการทางกฎหมาย มาดูว่าหน่วยงานสามารถเปิดเผยได้หรือไม่

นาย ก มีหนังสือถึงโรงพยาบาล A ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ (๑) รายชื่อแพทย์เวร ที่ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบผู้ป่วยแผนกฉุกเฉิน ซึ่งมีพฤติกรรมตะคอกคนไข้ ใช้วาจาไม่สุภาพเรียบร้อยตามวันที่ระบุ (๒) ขอทราบการลงโทษและดำเนินการทางวินัยแพทย์รายดังกล่าว โรงพยาบาล A ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง และเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการ ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โรงพยาบาล A อ้างว่าไม่มีข้อมูลดังกล่าว อยู่ในความครอบครอง จึงไม่ใช้การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ไม่มีข้อมูลข่าวสารอันเป็นวัตถุ ในการวินิจฉัยให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณา ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ หากผู้อุทธรณ์ ไม่เชื่อว่าหน่วยงานไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อตรวจสอบได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th) คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๒๗/๒๕๖๖) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิ รับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๑๐/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

แจ้งเบาะแสบริษัทเลียงภาชีครับ

เรื่องนี้เป็นกรณีที่มีการแจ้งเบาะแสบริษัทที่มีพฤติกรรมเลียงภาชี และขอทราบผลการตรวจสอบด้วย มาดูว่า สามารถเปิดเผยได้หรือไม่

นาย ก มีหนังสือสำนักงานสรรพากรภาค A แจ้งข้อมูลให้ตรวจสอบการเสียภาษีของบริษัท B ซึ่งมีพฤติกรรมเลียงภาชี พร้อมขอข้อมูลข่าวสารผลการดำเนินการตรวจสอบเรื่องดังกล่าว สำนักงานสรรพากรภาค A ได้เข้าตรวจสอบกรณีดังกล่าวแล้วพบว่า มีการกระทำความผิดจริง และได้มีหนังสือแจ้งนาย ก ว่า ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการ ส่วนผลการตรวจสอบการเสียภาษีอากรเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกตรวจสอบซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร บัญญัติให้เจ้าพนักงานที่ได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากร ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใด นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลัง วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารผลการตรวจสอบการเสียภาษีของบริษัท B เป็นข้อมูลข่าวสารที่ทำให้รู้เรื่องกิจการหรือการดำเนินธุรกิจและเป็นข้อมูลที่แสดงถึงรายได้อันเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของนิติบุคคลที่บริษัท B ให้ไว้ต่อกรมสรรพากรเพื่อใช้ตรวจสอบการเสียภาษีอากรเท่านั้น จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเสียภาษีอากรของบริษัทดังกล่าวแต่อย่างใด จึงเข้าลักษณะต้องห้ามมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร การปฏิเสธการเปิดเผยของสำนักงานสรรพากรภาค A จึงชอบแล้ว วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลัง (ที่ ศค ๖/๒๕๖๕)
นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๑/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ขอรายชื่อเจ้าหน้าที่ประจำด่าน

เรื่องนี้เป็นกรณีที่มีการนำรถผ่านด่านไปต่างประเทศโดยเจ้าของรถไม่ยินยอม จึงอยากทราบว่า เจ้าหน้าที่ประจำด่านเป็นใคร ทำไม่ถึงปล่อยรถผ่านด่านไปได้ มาดูว่าจะเปิดเผยข้อมูลนั้นได้หรือไม่

นาย ก เป็นผู้เช่าซื้อรถบรรทุกปรับอากาศ จำนวน ๒ คัน จากบริษัท ข จำกัด ต่อมานาง ค ได้เช่ารถบรรทุกทั้ง ๒ คันจากนาย ก เพื่อนำคณะครูไปท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคาย แต่ปรากฏว่า นาง ค ได้นำรถบรรทุกออกจากด่านตรวจคนเข้าเมืองหนองคายไปที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง สปป.ลาว โดยไม่ได้รับอนุญาตจากบริษัท ข จำกัด และไม่ได้นำรถกลับคืนราชอาณาจักรไทย นาย ก จึงมีหนังสือถึงตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคาย ขอข้อมูลรายชื่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคายที่ปฏิบัติงานในวันที่เกิดเหตุตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคายปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า บัญชีรายชื่อดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งผู้มีรายชื่อได้คัดค้านการเปิดเผย และการเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้ใดตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บัญชีรายชื่อลงเวลาปฏิบัติราชการในวันเกิดเหตุที่ระบุ ซึ่งปรากฏรายชื่อและลายมือชื่อ เวลามา เวลากลับ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการในวันดังกล่าวจำนวน ๒๓ ราย เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ การคัดค้านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จะต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นมีประโยชน์ส่วนตัวหรือได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวไว้หรือมีกฎหมายคุ้มครองมิให้ผู้อื่นได้รู้ถึงข้อมูลนั้น ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงไม่อาจถือเป็นประโยชน์ได้เสียอันอาจถูกกระทบได้ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทหาหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๔๖/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ประเมินผลงานทางวิชาการ

เรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการนับเป็นปัญหาที่มีจำนวนมาก ผู้รับการประเมินที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังย่อมมีข้อสงสัยในการประเมินว่าถูกต้องและเป็นธรรมหรือไม่ การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการจึงมีอยู่เสมอ ๆ หน่วยงานสามารถนำคำวินิจฉัยนี้ไปปรับใช้ได้ครับ

นาย ก เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย A ได้ส่งผลงานทางวิชาการแต่ปรากฏผลการประเมินไม่ผ่าน จึงมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย A ขอข้อมูลเอกสารรายละเอียดการประเมินผลงานทางวิชาการที่ประเมิน โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน พร้อมทั้งยื่นฟ้องมหาวิทยาลัย A และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อศาลปกครองมหาวิทยาลัย A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยกำหนดให้ดำเนินการโดยลับ ผลการประเมินของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจกระทบต่อการให้ความเห็นโดยอิสระ และจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร อีกทั้งอาจทำให้การดำเนินการของมหาวิทยาลัยในการให้บริการสาธารณะไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสารการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏอยู่ในเอกสารแบบประเมินผลงานทางวิชาการ (ลับ) ตามแบบ วจ. ๑๖ และแบบ วจ. ๑๕ (สำหรับผู้ประเมินแต่ละท่าน) เมื่อผลการประเมินเสร็จสิ้นแล้ว การประเมินดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ แม้การเปิดเผยจะกระทบต่อการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอยู่บ้าง และกำหนดขึ้นความลับของข้อมูลข่าวสารไว้ ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ ตามข้อ ๒๔ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยในส่วนที่เป็นความเห็นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านที่เป็นการเขียนด้วยลายมือนั้น ให้จัดพิมพ์ข้อความดังกล่าวให้ตรงกับต้นฉบับ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล และลายมือชื่อ ให้ปกปิดไว้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๔๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๖๐/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๓/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ข้อมูลสหกรณ์ออมทรัพย์

โดยหลักแล้วสหกรณ์ออมทรัพย์มิใช่หน่วยงานของรัฐ แต่หากส่งข้อมูลข่าวสารให้หน่วยงานของรัฐ ข้อมูลนั้นก็จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองอยู่ก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

นาย ก ไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด ในชุมชน เพราะสร้างความเดือดร้อนและเป็นภาระให้ชุมชน จึงมีหนังสือถึงสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด ๔ รายการ คือ (๑) รายงานการประชุมจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด (๒) แผนการดำเนินการของสหกรณ์ B จำกัด (๓) บัญชีรายชื่อสมาชิกและจำนวนหุ้นแต่ละคน (๔) ข้อบังคับสหกรณ์ สำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A แจ้งนาย ก ว่า เปิดเผยเฉพาะข้อมูลรายการที่ ๔ ให้นาย ก ส่วนรายการที่ ๑ - ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากนาย ก มิได้เป็นสมาชิกสหกรณ์และในแบบคำขอมิได้ระบุวัตถุประสงค์การนำไปใช้เพื่อการใด อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าการจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคหรือส่งผลกระทบต่อ การบังคับใช้กฎหมายของสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนคัดค้านการจัดตั้ง สหกรณ์ดังกล่าว จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่าสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ปฏิบัติหน้าที่ โดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการที่ ๓ บัญชีรายชื่อสมาชิกและจำนวนหุ้นแต่ละคน เป็นข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลอันแสดงให้เห็นถึงข้อมูลทางการเงินของสมาชิกแต่ละราย หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจาก ความยินยอมเป็นหนังสือมิได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การปฏิเสธการเปิดเผยของสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ในส่วนนี้ จึงชอบแล้ว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th) คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๖๓/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริม และเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ลูกหนี้อยู่ที่ไหน

เรื่องนี้เป็นเรื่องการติดตามชำระหนี้ตามคำพิพากษา มาดูว่าเจ้าหนี้จะสามารถขอข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้ได้แค่ไหน มาติดตามครับ

นาย ก กรรมการบริษัท ข จำกัด ออกทุนให้ลูกจ้างของบริษัทฯ จำนวน ๘ ราย เข้าอบรมฝึกทักษะในการประกอบอาชีพ ต่อมาลูกจ้างไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้กับบริษัทฯ ตามสัญญา บริษัทฯ จึงฟ้องคดีต่อศาลและศาลมีคำพิพากษาให้ลูกจ้างทั้ง ๘ ราย ชำระหนี้แก่บริษัทฯ แต่บริษัทฯ ไม่ทราบข้อมูลของลูกจ้างทำให้ไม่สามารถบังคับชำระหนี้ได้ จึงมีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม A ขอข้อมูลรายชื่อ นายจ้าง และอัตราเงินเดือนของลูกจ้างทั้ง ๘ ราย สำนักงานประกันสังคม A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่และเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือให้เปิดเผย ประกอบกับไม่เข้าข้อยกเว้นตามกฎหมายที่จะเปิดเผยข้อมูลได้ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลสถานที่ทำงานและอัตราค่าจ้างของลูกจ้าง มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้าง หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือมิได้ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา แต่เป็นการบังคับชำระหนี้ทางแพ่งระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน ผู้อุทธรณ์มิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวนสอบสวน หรือการฟ้องคดี และมีใช้ศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย จึงไม่เข้าข้อยกเว้นกรณีใด ๆ ตามมาตรา ๒๔ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธการเปิดเผยของสำนักงานประกันสังคม A จึงชอบแล้ว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๕๗/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๕/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

โควิด ๑๙ เป็นเหตุ

เรื่องนี้เป็นกรณีการปกปิดข้อมูลการติดเชื้อโควิด ๑๙ ของผู้ป่วย ทำให้ผู้ป่วยรายอื่นติดเชื้อ และเสียชีวิตไปด้วย มาดูว่าผู้เสียหายจะขอข้อมูลอะไรได้บ้าง

นาย ก นำมารดาชื่อนาง ข เข้ารักษาตัวด้วยโรคมะเร็งที่โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย A ระหว่างรักษาตัวพบว่าผู้ป่วยและผู้ติดตามเฝ้าไข้ห้องใกล้กับห้องนาง ข ได้ตรวจพบเชื้อโควิด ๑๙ โดยปกปิดข้อมูล ไม่ยอมบอกเจ้าหน้าที่คัดกรอง ทำให้นาย ก และนาง ข ติดเชื้อโควิด ๑๙ ด้วย และนาง ข ได้เสียชีวิตลง นาย ก ได้ร้องเรียนไปยังกระทรวงเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่ได้รับการปฏิเสธการรับผิดชอบทั้งหมดจากโรงพยาบาล นาย ก จึงมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย A ขอรายชื่อและตำแหน่งของคณะกรรมการบริการโรงพยาบาล และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว รวมถึงรายงานการประชุม มหาวิทยาลัย A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นรายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของรายชื่อและตำแหน่งของคณะกรรมการบริการโรงพยาบาล และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาสรุพบว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการ ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียจากการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัย A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th)

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๕๖/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริม และเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๕๖/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

ข้อมูลการส่งผลงานทางวิชาการ

ในปัจจุบัน การพิจารณาผลงานทางวิชาการของข้าราชการเพื่อเลื่อนระดับมีจำนวนมาก ถ้าพิจารณาเรื่องใดซ้ำก็ทำให้ข้าราชการผู้นั้นเสียประโยชน์ได้ รายนี้ก็เช่นกัน เมื่อเขาเห็นว่าพิจารณาผลงานของเขาซ้ำกว่าของคนอื่น เขาก็ต้องขอข้อมูลของคนอื่นเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเรื่องของตัวเอง มาดูกันว่าขอได้หรือไม่

นาย ก เป็นครูโรงเรียนแห่งหนึ่ง มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะของข้าราชการครูโรงเรียน B ประกอบด้วย ๑) วิทยฐานะเชี่ยวชาญ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๒ ในรายชื่อนาย ข และนาย ค ๒) วิทยฐานะชำนาญการ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๒ ของทุกคน เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาเลื่อนวิทยฐานะของนาย ก ลำบาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า สามารถเปิดเผยได้เฉพาะข้อมูลของนาย ก สำหรับข้อมูลของบุคคลอื่นมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ด้วย ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งสองรายการ ประกอบด้วย ชื่อ - นามสกุล ตำแหน่ง ของผู้ส่งผลงาน เลขที่หนังสือและวันเดือนปีที่โรงเรียนส่งผลงานไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา A วันเดือนปีที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา A มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน และพิจารณาอนุมัติผลงานทางวิชาการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการประเมินผลงานฯ เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยย่อมไม่เป็นอุปสรรคอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยเป็นไปเพื่อให้มีการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการพิจารณาผลงานฯ ของหน่วยงาน จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / มือถือ ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๓๔๐/๒๕๖๔)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๕๗/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

ขอตู้สัญญาจ้างแรงงาน

เรื่องนี้น่าสนใจเนื่องจากเป็นกรณีที่มีการขอข้อมูลเกี่ยวกับการจ้างแรงงานผู้ต้องขังจากเรือนจำทั่วประเทศ เรื่องนี้จึงเป็นบรรทัดฐานให้หน่วยงานของรัฐนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้ครับ

นาย ก เป็นผู้สื่อข่าว มีหนังสือถึงเรือนจำ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างเอกชนฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขังในเรือนจำ และเอกสารการขอความอนุเคราะห์ภาคเอกชนเป็นวิทยากรฝึกอบรมผู้ต้องขังเรือนจำ A แจ้งเปิดเผยสัญญาจ้างบริษัทเอกชนฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง โดยปกปิดชื่อและที่อยู่ผู้ว่าจ้างในสัญญาจ้าง ซึ่งเป็นคู่สัญญากับเรือนจำ ตามมาตรา ๑๕ (๕) (๖) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วย ชื่อ - นามสกุลของบุคคล และที่อยู่ของบริษัทเอกชน ที่ปรากฏอยู่ในสัญญาจ้างกับบริษัทเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขังภายในเรือนจำ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้าง มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลอื่นจะถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การดำเนินการตามสัญญาจ้างหรือการบังคับตามข้อกำหนดในสัญญาเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ จึงวินิจฉัยให้เรือนจำ A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากจะไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / มือถือ ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๓๕๑/๒๕๖๔)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๕๘/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

ขอตรวจสอบแบบแปลนอาคารชุด

เรื่องนี้เจ้าของห้องชุดรายหนึ่งได้รับผลกระทบจากการซื้อห้องชุด เลยขอตรวจสอบแบบแปลนว่ามี การก่อสร้างอย่างถูกต้องตามแบบแปลนหรือไม่ มาดูว่าจะขอได้หรือไม่ จะได้นำไปเป็นแนวทางปฏิบัติครับ

นาย ก เจ้าของห้องชุด โครงการอาคารชุด A ได้รับผลกระทบจากการซื้อห้องชุด จึงมีหนังสือถึง องค์การบริหารส่วนตำบล B ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลน ของอาคารชุดดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการก่อสร้างว่าถูกต้องหรือไม่ องค์การบริหารส่วนตำบล B ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดรายอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ประกอบด้วย สำเนาแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนของอาคารชุด A ที่ผู้อุทธรณ์เป็น เจ้าของร่วมของโครงการฯ ต้องการทราบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินการก่อสร้างและต่อเติม โครงการฯ ว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ ในฐานะเจ้าของร่วมคนหนึ่ง จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ย่อมมีสิทธิ ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน ประกอบกับไม่ได้เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและ ตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐ จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบล B เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากจะไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / มือถือ ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๓๙๑/๒๕๖๔)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๕๙/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

อย่ารู้ พนักงานเทศบาลมีรายได้เท่าไร

ในสภาวะเศรษฐกิจแบบนี้ ก็ต้องมีคนสนใจว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีรายได้ประจำ จะมีรายได้แต่ละเดือนเท่าไร ได้โบนัสกันหรือไม่ จะขอทราบได้หรือไม่ มาดูครับ

นาย ก มีหนังสือถึงธนาคาร A ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการโอนเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าครองชีพ ค่าตอบแทน ค่าตอบแทนพิเศษ (โบนัส) แต่ละเดือน เข้าบัญชีพนักงานแต่ละรายของพนักงานเทศบาลตำบล B ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๗ ธนาคาร A ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า ธนาคารมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจและอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของลูกค้า เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ประกอบกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๕๕ บัญญัติความผิดกรณีที่พนักงานของธนาคารเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลให้ต้องรับโทษทางอาญา หากฝ่าฝืนธนาคารอาจถูกเจ้าของข้อมูลร้องเรียนต่อธนาคารแห่งประเทศไทยหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วย รายละเอียดการโอนเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าครองชีพ ค่าตอบแทน ค่าตอบแทนพิเศษ (โบนัส) แต่ละเดือน เข้าบัญชีพนักงานแต่ละรายของพนักงานเทศบาลตำบล B ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๓๕ (๕) ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งคุ้มครองไม่ต้องเปิดเผย ดังนั้น การที่ธนาคาร A ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงชอบแล้ว วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๘ ๔๖๗๗ / มือถือ ๐๙ ๒๒๔๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๓๙๐/๒๕๖๔)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๖๐/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

ขอตรวจเอกสารการเคลื่อนย้ายซากสัตว์

การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อธุรกิจการค้า ต้องมีการขออนุญาตตามกฎหมายครับ มาดูว่าเราจะขอตรวจสอบการอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ได้หรือไม่ มาดูเรื่องนี้ จะได้นำไปใช้กันครับ

นาย ก มีหนังสือถึงสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักฐานการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ของผู้ขออนุญาตหมายเลขใบอนุญาต... หรือผู้รับมอบอำนาจให้นำเคลื่อนย้ายซากสุกรมาลงปลายทางอำเภอ A และปศุสัตว์อำเภอ A ได้ไปตรวจนับโดยการบันทึกงานในใบตอบรับที่ปลายทางแล้ว สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เอกสารการตรวจสอบเป็นหลักฐานข้อมูลทางราชการ ซึ่งจะกระทบต่อธุรกิจการค้าของผู้ประกอบการรายอื่น หากนาย ก มีข้อสงสัยให้เดินทางมาตรวจสอบด้วยตัวเอง ณ สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ A นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ A แต่ปรากฏข้อมูลส่วนบุคคลปะปนอยู่ในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหลายรายการ ดังนั้น สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ A ต้องใช้ดุลยพินิจปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในเอกสารดังกล่าวทั้งหมด เช่น อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ที่อยู่ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนรถ และหมายเลขโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในเอกสารดังกล่าวก่อนเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทหาหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๗ / มือถือ ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๔๗/๒๕๖๔)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ข้อร้องทุกข์ผลการประเมินครับ

เดือนนี้เป็นช่วงประเมินผลการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกสายงาน จึงต้องหยิบยกมาบอกกล่าวเป็นแนวทางปฏิบัติกันเยอะหน่อย หน่วยงานของรัฐจะได้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องว่า เอกสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการสามารถเปิดเผยได้มากน้อยแค่ไหน

นาย ก เป็นพนักงานในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยฯ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการประเมินการปฏิบัติราชการของตัวเองหลายรายการ เช่น รายงานผลการปฏิบัติราชการ/ภาระงาน (สายวิชาการ) แบบข้อตกลงและแบบประเมินพฤติกรรมของบุคลากร รายชื่อผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของตน รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินฯ รายงานการประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยฯ มหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ โดยไม่ให้เหตุผลใด ๆ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มหาวิทยาลัยฯ ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ สรุปว่า นาย ก ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางแล้ว ซึ่งเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น มหาวิทยาลัยฯ ได้จัดทำคำให้การพร้อมส่งเอกสารทั้งหมดให้ศาลปกครองกลางด้วยแล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ฟ้องคดีจะได้รับเอกสารตามที่ขอจากศาลต่อไป หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทุกรายการเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการประเมินได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยย่อมไม่เป็นอุปสรรคอันอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง สมควรได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน อีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ในกระบวนการประเมินดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ มหาวิทยาลัยฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๕๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

(ที่ สค ๒๒๗/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๔๓/๒๕๖๔
วรรณพงศ์ คำดี

ผลการทดสอบผลิตภัณฑ์

เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเงื่อนไขในการประกวดราคาว่า ต้องมีการส่งตัวอย่างวัสดุไปทำการตรวจสอบคุณสมบัติ เพื่อประกอบการพิจารณาการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ด้วย บริษัทเจ้าของวัสดุตัวอย่างจะขอผลการทดสอบผลิตภัณฑ์นั้นได้หรือไม่

บริษัท ก ซึ่งเป็นผู้ชนะการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ของหน่วยงาน A มีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบคุณสมบัติ (Specification) เพื่อประกอบการผลิต Machine Bolt ให้กับหน่วยงาน A แต่หน่วยงาน A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเอกสารดังกล่าวห้ามคัดถ่ายรายงานผลการทดสอบแต่เพียงบางส่วนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากห้องปฏิบัติการทดสอบเป็นลายลักษณ์อักษร บริษัท ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ผลการตรวจสอบคุณสมบัติ (Specification) ของวัสดุในการผลิต Machine Bolt ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการทดสอบผลิตภัณฑ์ของฝ่ายวิจัยและพัฒนาของหน่วยงาน A เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ชนะการประกวดราคา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ในฐานะคู่สัญญาที่ต้องผลิตสินค้าให้หน่วยงาน A เพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของหน่วยงาน A จึงสมควรได้รับทราบผลการทดสอบดังกล่าว แม้หน่วยงาน A จะได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการไม่เปิดเผยผลการทดสอบผลิตภัณฑ์ไว้ แต่ก็เพียงระเบียบปฏิบัติภายในของหน่วยงานเท่านั้น หน่วยงานของรัฐยังคงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๔ ๒๒๔๐ ๐๕๘๔ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
(ที่ สค ๒๓๖/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิวิธีรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๔๕/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

ขอวิติโอการจัดงาน

ในงานสำคัญ ๆ หน่วยงานของรัฐก็จะมีการจัดจ้างเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญดำเนินการให้ เรื่องนี้ มีคนที่สนใจว่า หน่วยงานเสียค่าใช้จ่ายในการจัดงานคุ้มค่าหรือไม่ ก็เลยอยากได้ข้อมูลข่าวสารหลายอย่างรวมถึงภาพวิดีโอการจัดงานในทุกรายละเอียด มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่

นาย ก มีหนังสือถึงกรม ข ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาพวิดีโอทั้งเคลื่อนไหวและภาพนิ่ง รายละเอียดการจัดงานทุกขั้นตอน ในการจัดงานสำคัญงานหนึ่ง เพื่อตรวจสอบว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณหรือไม่ กรม ข ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ไฟล์วิดีโอ เป็นผลงานสร้างสรรค์ของบริษัทผู้รับจ้าง เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมากรม ข ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขอบเขตของงาน (TOR) ให้แก่นาย ก คงปฏิเสธการเปิดเผยเฉพาะวิดีโอการจัดงาน นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ภาพถ่ายวิดีโอและภาพวิดีโอการจัดงาน ซึ่งจัดทำในรูปแบบไฟล์วิดีโอ เป็นข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานในรูปแบบไฟล์วิดีโอการจัดงานตามใบสั่งจ้างเลขที่...และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการจัดงานดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยย่อมไม่เป็นอุปสรรคอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการจ้างจัดกิจกรรมของหน่วยงาน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.olic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

(ที่ สค ๒๘๙/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๓๑/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

เสียภาษีเท่าไร

ช่วงนี้มีข่าวเกี่ยวกับการเสียภาษีอะไรต่าง ๆ มากมาย เลยขอนำแนวคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสาร การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของบุคคลอื่นมาเป็นแนวทางในการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐครับ

นาย ก. ยากรู้ว่านาย ข. ซึ่งเป็นข้าราชการระดับสูง เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีละเท่าไร จึงมีหนังสือถึง หน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด. ๙๐ และ ภ.ง.ด. ๙๑) ปี ๒๕๖๓ ของ นาย ข. เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินว่าตรงกันหรือไม่ หน่วยงาน A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล มีกฎหมายคุ้มครองจะนำออกเปิดเผยแก่ บุคคลหรือหน่วยงานอื่นไม่ได้ ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๕ (๕) (๖) และมาตรา ๒๔ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่เจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมเป็นหนังสือ นาย ก. จึง อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ แบบแสดง รายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด. ๙๐ และ ภ.ง.ด. ๙๑) ปี ๒๕๖๓ ของนาย ข. เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายได้ ของบุคคล การหักค่าลดหย่อนภาษี เลขประจำตัวผู้เสียภาษี รวมถึงเลขหมาย รหัสหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่รู้ตัวผู้นั้น และเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลอันเกี่ยวกับฐานะการเงินของผู้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ถือเป็น ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามมาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนโดยปราศจากความยินยอม เป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ก่อนหรือในขณะนั้นไม่ได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงเหตุผลว่า การได้ข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวจำเป็นต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่ สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่หน่วยงาน A ปฏิเสธ การเปิดเผย จึงชอบแล้ว วินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๑๒๓/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๓๒/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

คำปรับไปไหน

วันนี้มาพูดถึงคำปรับเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันครับ เปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดแล้ว คำปรับเอาไปไหน แบ่งให้ใครบ้าง อย่างรู้จริง

นาย ก เป็นผู้สื่อข่าวของสำนักข่าวแห่งหนึ่ง มีข้อสงสัยว่า ในช่วงหลายปีหลังการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีการจับและเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากมาย จึงอยากรู้ว่าเงินคำปรับมีการแบ่งส่วนอย่างไร แบ่งเป็นสินบนนำจับ เงินรางวัลผู้แจ้งเบาะแสและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ อย่างไร จึงมีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำปรับที่หน่วยงานได้รับจากผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๖๓ ทั้งหมด แยกเป็นคำปรับ เงินสินบนให้กับผู้แจ้งเบาะแส เงินรางวัลให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงาน A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า นาย ก ไม่ได้ระบุวัตถุประสงค์ของการขอข้อมูลข่าวสารว่าจะนำไปดำเนินการในเรื่องใด นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ยอดรวมเงินคำปรับทั้งหมด ยอดรวมเงินสินบนให้กับผู้แจ้งเบาะแส ยอดรวมเงินรางวัลให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ แยกเป็นรายปี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๖๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบถึงความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินการเกี่ยวกับคำปรับ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้ปกปิดหรือตัดทอนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือข้อมูลในขอบเขตส่วนบุคคล ซึ่งจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

เรื่องนี้ นอกจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นแล้ว มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่ได้ระบุให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารต้องระบุเหตุผลในการขอ หน่วยงานของรัฐจึงยกเอาเหตุที่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารไม่ระบุเหตุผลในการขอมาเป็นเหตุในการปฏิเสธการเปิดเผยไม่ได้ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๔๑/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๓๓/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

ทำไมสิ่งไม่พึง

เรื่องนี้พนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ผู้เสียหายก็ต้องมีข้อสงสัยว่า เหตุผลในการสั่งไม่ฟ้องเป็นอย่างไร มาดูว่า จะขอทราบเหตุผลในการสั่งคดีของพนักงานอัยการได้หรือไม่

นาย ก แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับนางสาว ข จำนวน ๒ คดี ในข้อหากระทำความผิด ประการใด ๆ ให้ผู้อื่นเดือดร้อนรำคาญในที่สาธารณะ เป็นคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และในข้อหาหมิ่นประมาท เป็นคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดมีความเห็นและคำสั่งไม่ฟ้องคดีทั้ง ๒ คดีดังกล่าว นาย ก จึงมีหนังสือถึงสำนักงานอัยการจังหวัด ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ ๑) ส่วนของการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ๒) ความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการจังหวัดที่มีคำสั่งไม่ฟ้องคดีดังกล่าว สำนักงานอัยการจังหวัดอนุญาตให้คัดถ่ายสรุปความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยความเห็นของพนักงานอัยการ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ส่วนของการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ เมื่อปรากฏว่าพนักงานอัยการจังหวัดมีความเห็นและคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว การเปิดเผยส่วนคดีดังกล่าวจึงไม่ทำให้การพิจารณาสิ่งคดีตามกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้แจ้งความร้องทุกข์ในฐานะผู้เสียหายโดยตรง จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข้อเท็จจริงเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิและตรวจสอบว่าการพิจารณาทำความเห็นสิ่งคดีเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์โดยปกติข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลที่ปรากฏในส่วน สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ความเห็นของพนักงานอัยการจังหวัด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการพิจารณาสิ่งคดีตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและพระราชบัญญัติองค์การอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อการพิจารณาสิ่งคดีเสร็จสิ้นแล้ว อธิบดีอัยการภาคมีความเห็นเช่นเดียวกัน และผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยแล้ว มีผลให้การพิจารณาสิ่งคดีของพนักงานอัยการเสร็จสิ้นตามกระบวนการและขั้นตอนของกฎหมายแล้ว จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาสิ่งคดีของพนักงานอัยการ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๑๒๑/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๓๔/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

บัตรมีหรือเปล่า

ช่วงปีที่ผ่านมา มีการเลือกตั้งนายกและสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกันทั่วประเทศ มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกตั้งกันมากมาย รวมถึงเรื่องการนับคะแนนว่ามีบัตรมีแทรกเข้ามาด้วยหรือไม่ จะตรวจสอบได้แค่ไหน มาดูกันครับ

นาย ก เป็นผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการนับคะแนน จึงมีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๕ รายการ คือ ๑) เอกสารนำส่งหีบบัตรและบัตรเลือกตั้งจากทุกหน่วยเลือกตั้งถึงที่ว่าการอำเภอ ๒) เอกสารนำส่งบัตรเลือกตั้งจากที่ว่าการอำเภอถึง กกต.อบจ. ๓) เอกสารรับรองผลการนับคะแนน ๔) ภาพแบบขีดคะแนนเลือกตั้งทุกหน่วยเลือกตั้ง ๕) แบบฟอร์มลงลายมือชื่อของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง หน่วยงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๔ และ ๕ โดยให้เหตุผลว่า บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งชุดที่ใช้หมายเลขคะแนนเลือกตั้งและแบบขีดคะแนนเลือกตั้ง เป็นเอกสารห้ามเปิดเผย ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ลต ๐๓๐๑/ว ๔๒๒ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มี ๒ รายการคือ รายการที่ ๑ บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งชุดที่ใช้หมายเลขคะแนนเลือกตั้ง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้เข้าตรวจดู แต่ไม่ให้สำเนา และไม่ให้นำเครื่องมือสื่อสาร เครื่องบันทึกภาพและเสียงเข้าไปในการตรวจดู และให้ปกปิดข้อมูลในช่องที่เป็นเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แบบขีดคะแนนเลือกตั้ง เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) ประกอบกับการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ก็เพียงพอต่อการตรวจสอบความโปร่งใสในการจัดการเลือกตั้งแล้ว จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ ลค ๑๓๔/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๓๕/๒๕๖๔
วรรณพงศ์ คำดี

เอกสารลับ เปิดได้มัย

หน่วยงานของรัฐยังมีความสับสนว่า กรณีที่มีผู้มาขอข้อมูลข่าวสารที่กำหนดขึ้นความลับไว้ จะปฏิเสธการเปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารอย่างไร จึงจะถูกต้อง และเปิดเผยได้หรือไม่ มาดูเรื่องนี้ครับ

นาย ก เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบล A มีหนังสือถึงสำนักงานเทศบาลตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๓ ที่ตรวจสอบงบการเงินของเทศบาลตำบล A สำนักงานเทศบาลตำบล A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารลับที่สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินจังหวัดได้กำหนดขึ้นความลับไว้ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการตรวจสอบงบการเงินของสำนักงานเทศบาลตำบล A ซึ่งตรวจสอบโดยสำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินจังหวัด และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการตรวจสอบได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยย่อมไม่เป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะกำหนดขึ้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่รายละเอียดถูกหนักราชการที่ ให้ปกปิดหรือตัดทอนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

โดยสรุปคือ ข้อมูลข่าวสารที่กำหนดขึ้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ คือ ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ที่หน่วยงานไม่ประสงค์จะเปิดเผย ดังนั้น เมื่อมีผู้ขอข้อมูลข่าวสารนั้น หน่วยงานก็ต้องปฏิเสธการเปิดเผยโดยใช้เหตุผลตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ที่ใช้ในการกำหนดขึ้นความลับ หากหน่วยงานเห็นสมควรเปิดเผยหรือคณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่กำหนดขึ้นความลับ หน่วยงานก็ต้องยกเลิกขึ้นความลับเสียก่อนแล้วจึงเปิดเผยได้ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๓๘/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒๖/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเปิดได้มัย

ในการยื่นขอจดทะเบียนสมาคมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อดูแลผลประโยชน์ในกลุ่มอาชีพ การขอให้เปิดเผยรายละเอียดซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของสมาชิกในกลุ่มสมาคมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของกลุ่มสมาคม จะทำได้มากน้อยแค่ไหน มาดูเรื่องนี้กัน

นาย ก. มีหนังสือถึงสำนักงาน A ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลเกี่ยวกับการยื่นขอจดทะเบียนเป็นสถาบันชาวไร่...ของสมาคมเพื่อการเกษตรภาค... เพื่อจะตรวจสอบความถูกต้องของกลุ่มสมัคมนั้นว่ามีสมาชิกถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ สำนักงาน A เปิดเผยข้อมูลที่สมาคมนำมายื่นขอจดทะเบียน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยเลขบัตรประชาชนและชื่อ - สกุลของสมาชิก เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล นาย ก. จึงยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์คือเลขบัตรประชาชนและชื่อ - สกุลของสมาชิกในแบบสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกสถาบันชาวไร่...ของสมาคมเพื่อการเกษตรภาค... ที่ใช้ในการยื่นขอจดทะเบียน จำนวน ๘๑๗ ราย เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการขอจดทะเบียนเป็นสถาบันชาวไร่...แห่งใหม่ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน A และพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว เห็นว่า แม้เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่มิได้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยให้สำนักงาน A กำหนดวิธีการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเอกสารได้โดยห้ามพกพาหรือนำเครื่องมือสื่อสารหรืออุปกรณ์อื่นใดในการบันทึกภาพและเสียงขณะทำการตรวจดู

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๙๕/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒๗/๒๕๖๔
วรรณพงศ์ คำดี

ใครพิจารณาเรื่องของผม

ในปัจจุบันกรรมการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ก็อาจถูกฟ้องร้องดำเนินคดีได้ หากปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้อง หรือเป็นที่เคลือบแคลงสงสัย หน่วยงานจะปกปิดข้อมูลของกรรมการได้มากน้อยแค่ไหน เมื่อรู้ว่าเขาขอข้อมูลไปเพื่อนำไปฟ้องคดี มาดูเรื่องนี้ครับ

นาย ก เจ้าของอาคารเลขที่ ๖๘๗ และอาคารเลขที่ ๖๙๓ ยื่นหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ขึ้นอาคารเลขที่ ๖๘๗ และอาคารเลขที่ ๖๙๓ พร้อมตำแหน่ง อายุ และที่อยู่อาศัย เลขที่บ้าน พร้อมเบอร์โทรศัพท์ที่ศาลติดต่อได้ เพื่อใช้ประกอบการฟ้องศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง หน่วยงาน A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า รายชื่อและตำแหน่งของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ขึ้นอาคารเลขที่ ๖๘๗ และอาคารเลขที่ ๖๙๓ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ข้อมูลอายุ เลขที่บ้าน และหมายเลขโทรศัพท์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ แต่ละราย เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยเฉพาะชื่อและตำแหน่งของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ โดยให้ปกปิดอายุ เลขที่บ้าน และหมายเลขโทรศัพท์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๙๖/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒๘/๒๕๖๔
วรรณพงศ์ คำดี

อยากได้เอกสารในสำนวนคดี

ช่วงนี้ประเด็นร้อนแรงในสังคมคงไม่พ้นคดีหนึ่งที่มีการชิงไหวชิงพริบทั้งในเรื่องหลบหนีออกจากบ้านไม่ให้ตำรวจในท้องที่จับตามหมายจับ แต่โผล่ไปมอตัวที่กรุงเทพฯ รวมไปถึงการนำเรื่องไปร้องเรียนต่อหน่วยงานที่มีอำนาจในการเรียกตำรวจไปชี้แจง ซึ่งอาจทำให้ก้าวล่วงไปถึงสำนวนคดี จะทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบทางคดีกันได้ มาดูว่ามีหลักในการเปิดเผยสำนวนคดีได้แค่ไหน

นาง ก เป็นมารดาของนาย ข ได้มีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธร A เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีที่นาย ข ได้ขับขีรถจักรยานยนต์และถูกรถยนต์ของนาย ค ชน เป็นเหตุให้นาย ข บาดเจ็บสาหัส โดยขอข้อมูลข่าวสารหลายรายการเช่น รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี บันทึกการรับแจ้งเหตุ ชื่อพนักงานสอบสวน วันเวลาตรวจสถานที่เกิดเหตุ บัญชีวัตถุพยานที่ตรวจพบ บุคคลที่เกี่ยวข้องในสถานที่เกิดเหตุ แผนผังภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ บันทึกปากคำผู้ที่เกี่ยวข้องหลักฐานการชดใช้ค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายของบริษัทประกันภัย สถานีตำรวจภูธร A เปิดเผยเฉพาะประจำวันเกี่ยวกับคดี ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่น ๆ ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า ถือเป็นความลับของทางราชการ ตามระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๒๙ การเปิดเผยจะมีผลกระทบต่ออันอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ นาง ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกการรับแจ้งเหตุ ชื่อพนักงานสอบสวน วันเวลาตรวจสถานที่เกิดเหตุ บัญชีวัตถุพยานที่ตรวจพบ บุคคลที่เกี่ยวข้องในสถานที่เกิดเหตุ แผนผังภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ บันทึกปากคำผู้ที่เกี่ยวข้องหลักฐานการชดใช้ค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายของบริษัทประกันภัย เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเป็นข้อมูลในสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานีตำรวจภูธร A ได้รวบรวมพยานหลักฐานสรุปสำนวนการสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาในคดีดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการแล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะกระทบต่อข้อเท็จจริงแห่งคดีและพยานเอกสารในชั้นศาล อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ การปฏิเสธการเปิดเผยข่าวสารตามอุทธรณ์ของสถานีตำรวจภูธร A จึงชอบแล้ว วินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หากไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.olc.go.th (ที่ สค ๙๙/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๒๘/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

รายงานตรวจพิสูจน์ร่องรอยเถี่ยวชน

เราพูดถึงเอกสารในสำนวนคดีมาแล้ว ยังมีประเด็นให้พูดต่ออีกครับ เรื่องนี้มีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์จะสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ มาดูครับ

นาย ก ขับรถยนต์ประสบอุบัติเหตุเถี่ยวชนกับคู่กรณี นาย ก เลยมียี่ห้อถึงศูนย์พิสูจน์หลักฐานเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจพิสูจน์ร่องรอยการเถี่ยวชนที่รถของกลาง ๒ คัน เพื่อจะนำไปเป็นหลักฐานในการฟ้องคดีแพ่งต่อคู่กรณี ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า รายงานผลการตรวจพิสูจน์เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือรายงานตรวจพิสูจน์คดีจราจรซึ่งเป็นรายงานข้อเท็จจริงที่ได้จากสถานที่เกิดเหตุ การถ่ายรูป โดยนำมาตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ร่องรอยเถี่ยวชนของรถยนต์คู่กรณี เพื่อใช้สรุปสำนวนคดีของพนักงานสอบสวน แม้กระบวนการทางคดียังไม่เสร็จสิ้น แต่เมื่อการจัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์ในส่วน of ศูนย์พิสูจน์หลักฐานเสร็จสิ้นแล้ว ข้อเท็จจริงการตรวจพิสูจน์เป็นที่ยุติและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับรายงานการตรวจพิสูจน์ดังกล่าว จึงมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน อีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๑๐๒/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ก่อสร้างยังไม่เสร็จแต่จ่ายเงินแล้ว

การจัดซื้อจัดจ้าง โดยปกติจะมีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างก็ต่อเมื่อมีการก่อสร้างแล้วเสร็จ อาจมีข้อตกลงแบ่งจ่ายเป็นงวด ๆ งานเสร็จก็จ่ายตามงวดที่เสร็จ แต่เรื่องนี้นางยังไม่เสร็จแต่เบิกจ่ายให้เรียบร้อยแล้ว ก็ต้องตรวจสอบกันหน่อย

นาย ก. เป็นเจ้าหน้าที่ของเทศบาลแห่งหนึ่ง ถูกร้องเรียนว่าทุจริตในโครงการก่อสร้างอาคารเทศบาล และโครงการก่อสร้างทางเข้าเทศบาล สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าตรวจสอบและเห็นว่ามีความผิดปกติในทางทุจริต เนื่องจากมีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างเรียบร้อยแล้วโดยการก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ จึงส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยมีการแจ้งข้อกล่าวหาให้นาย ก. ทราบ และนาย ก. ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเรียบร้อยแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างสรุปสำนวนเพื่อพิจารณาชี้มูลความผิด นาย ก. จึงมีหนังสือถึงสำนักงาน ป.ป.ท. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานประจำวันของสถานีตำรวจภูธรพร้อมภาพถ่ายสถานที่ก่อสร้าง เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา สำนักงาน ป.ป.ท. ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก. จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารหลักฐานที่อยู่ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ท. จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการสรุปสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาชี้มูลความผิด จึงถือได้ว่าการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นเพียงผู้ถูกกล่าวหา ยังมิได้ถูกลงโทษทางวินัยหรือทางอาญาอันจะถือว่าเป็นการกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในขณะนี้จึงอาจเป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธการเปิดเผยข่าวสารตามอุทธรณ์ของสำนักงาน ป.ป.ท. จึงชอบแล้ว วินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๑๐๐/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๒๑/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

ขอให้เปิดเผยรายละเอียดผู้ติดเชื้อโควิดด้วย

ในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) นอกจากจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในหลาย ๆ ด้านแล้ว บางครั้งก็อาจกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลบ้าง แต่ก็ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดครับ มาดูเรื่องนี้กัน

นาย ก. ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแห่งหนึ่ง ได้มีการเผยแพร่ข้อมูลของผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ในพื้นที่จังหวัดก่อนได้รับการรักษา (Timeline) โดยไม่ระบุรายละเอียดของ ชื่อ นามสกุล อาชีพ วัน เวลา และสถานที่ที่ผู้ติดเชื้อเดินทางไปอย่างละเอียด ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ (๗) แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้แต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่า แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐก็ตาม แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามที่มีการร้องเรียน เป็นการเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐ ที่วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า เมื่อมีกรณีที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนเกิดขึ้น หน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลต้องเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนทราบโดยเร็ว แต่การเปิดเผยต้องไม่มีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลใดเป็นการเฉพาะ ดังนั้น ในกรณีร้องเรียนนี้จึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

โดยสรุปคือ แม้มาตรา ๒๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองโดยไม่ต้องขอความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล แต่การเปิดเผยก็ต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร ซึ่งหน่วยงานสามารถปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ครั้งที่ ๔/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๒๒/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

เปิดเผยข้อมูลทางเทคนิคได้หรือไม่

ปัญหาเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง ก็ยังมีมาเรื่อย ๆ ผู้แพ้ก็ต้องมีข้อสงสัยถึงผู้ชนะว่า มีอะไรดีกว่าถึงได้รับคัดเลือก จะขอตรวจสอบได้แค่ไหนมาติดตามกันครับ

บริษัท A โดยนาย ก ซึ่งเป็นผู้แพ้การประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) โครงการจ้างผลิตเครื่องจักรกลสำหรับผลิตรถดัดถนนขนาดถึงบรรจุไม่น้อยกว่า ๒ ลูกบาศก์เมตร ของหน่วยงาน B ได้มีหนังสือถึงหน่วยงาน B เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ คือ ๑) รายชื่อผู้ซื้อ/ชื่อเอกสาร ๒) รายชื่อผู้ยื่นเอกสาร ๓) รายชื่อผู้ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติและข้อเสนอทางเทคนิค หน่วยงาน B แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๖ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อเสนอของผู้ยื่นเสนอราคาในส่วนที่เป็นสาระสำคัญและเป็นข้อมูลทางเทคนิคของผู้ยื่นข้อเสนอ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้ยื่นข้อเสนอด้วยกัน ต่อผู้ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้นหรือต่อผู้ยื่นข้อเสนอรายอื่น เว้นแต่เป็นการเปิดเผยข้อมูลต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายหรือการดำเนินการตามกฎหมาย นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อกำหนดตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น ข้อกฎหมายดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อป้องกันมิให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้ยื่นข้อเสนอด้วยกันหรือต่อผู้ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้นหรือต่อผู้ยื่นข้อเสนอรายอื่น และเป็นเพียงขั้นตอนในการปฏิบัติระหว่างดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเท่านั้น การพิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างได้หรือไม่ จะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และข้อยกเว้นที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดไว้ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมเสนอราคาในครั้งนี้ด้วย จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่สมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๗๔/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒๓/๒๕๖๔

วรรณพงศ์ คำดี

ผู้ค้าเข้าใจ ใช้หนี้แทน

ใครเป็นผู้ค้าประกันก็คงทราบกันดีครับว่า รอชำระหนี้แทนลูกหนี้ที่เราค้าประกันไว้ หากลูกหนี้เบี้ยวหนี้ เรื่องนี้ก็เช่นกันครับ ลูกหนี้ตายเจ้าหนี้ก็ไล่เบี้ยกับคนค้าประกันทั้ง ๆ ที่รู้อยู่แล้วว่ามีเงินมรดกตกทอดซึ่งสามารถติดตามทวงถามจากทายาทได้ ผู้ค้าจะทำยังไงดี

นาย ก เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์หน่วยงาน A ได้ค้าประกันเงินกู้ของนาย ข ต่อมานาย ข เสียชีวิต สหกรณ์ออมทรัพย์หน่วยงาน A ได้จ่ายเงินค้ำประกันถึงสังเคราะห์ให้กับทายาทของนาย ข ไป ๖ แสนกว่าบาท ทายาทนำไปชำระหนี้สหกรณ์ฯ บางส่วน ๙๐,๐๐๐ บาท ยังเหลือหนี้สหกรณ์ฯ อีก ๕ แสนกว่าบาท สหกรณ์ฯ จึงแจ้งให้นาย ก ผู้ค้าประกันชำระหนี้แทนโดยผ่อนจ่ายเดือนละ ๙ พันกว่าบาท นาย ก จึงมีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินค้ำประกันถึงสังเคราะห์ของนาย ข ให้กับทายาท เพื่อติดตามว่าทายาทคนใดรับมรดก หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามระเบียบการค้ำประกันถึงสังเคราะห์ของ... พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖) เงินสงเคราะห์ให้มรดก เป็นเงินที่สมาชิกมอบให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อนำไปจัดการศพของสมาชิกให้สมเกียรติและฐานะตามลัทธิศาสนาและประเพณี นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามระเบียบการค้ำประกันถึงสังเคราะห์ของ... พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖) ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงาน A จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่อย่างใด แต่มีข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลปรากฏอยู่ในเอกสาร เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนในการขอใช้หนี้ตามสัญญาค้าประกัน ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อติดตามทายาทของนาย ข ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิรับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อตรวจสอบและปกป้องส่วนได้เสียของตน จึงวินิจฉัยให้หน่วยงาน A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ วันเดือนปีเกิด ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขประจำตัวประชาชน หมายเลขบัญชีธนาคาร เนื่องจากการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๕๒/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอลบประวัติอาชญากร

ประเด็นปัญหาการขอลบข้อมูลประวัติอาชญากรมีจำนวนหลายเรื่อง จึงต้องยกมาพูดถึงเพื่อจะได้ทราบแนวทางการพิจารณาว่า จะขอลบประวัติอาชญากรได้หรือไม่

นาย ก เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๘ เดือน โดยไม่รอกการลงโทษ ในความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน หลังจากพ้นโทษแล้ว นาย ก เห็นว่า ข้อมูลประวัติอาชญากรของตนเองเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้เก็บรักษา ถือว่าหมดความจำเป็นแล้ว และไม่อยู่ในเงื่อนไขการเพิ่มโทษ บวกโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้อและจำเป็นเพื่อการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น นาย ก จึงขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลบหรือทำลายข้อมูลประวัติอาชญากรของตนออกจากทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งนาย ก ว่า คดีดังกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๕ วรรคสามกำหนดว่า ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ซึ่งบุคคลใดจะใช้สิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนได้จะต้องปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในส่วนนั้นไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ดังนั้น ในกรณีนี้ข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดเก็บไว้ถูกต้องตามจริงตามคำพิพากษาของศาล ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอให้ลบประวัติอาชญากรออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๕๔/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

เอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงิน

เรามักจะพบอยู่เสมอ ๆ ว่า โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนกีดกัน อาคารต่าง ๆ กีดกัน ดูแล้วไม่คุ้มกับจำนวนเงินที่หน่วยงานประกาศให้ทราบ ในฐานะประชาชนผู้เสียภาษี เราจะตรวจสอบการเบิกจ่ายโครงการเหล่านี้ได้หรือไม่ มาดูครับ

นาย ก ได้มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่าย จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการปรับปรุงหรือซ่อมแซมถนนลูกรังภายในตำบล A ๒) ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการปรับปรุงหรือซ่อมแซมอาคารสำนักงาน/อาคารโรงจอดรถ หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ไม่ปรากฏเหตุผลอันสมควรที่วิญญูชนจะพึงคาดหมายได้ว่า การขอเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อจุดประสงค์สิ่งใด ทั้งเห็นว่าผู้ขอไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐและไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ ต้องการเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนั้น ๆ และไม่จำเป็นต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๗๕/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒๑/๒๕๖๕

วรรณพงศ์ คำดี

ใบอนุญาตเปิดคลินิก

ก่อนเข้ารับการรักษาที่คลินิกต่าง ๆ เราอาจมีข้อสงสัยว่า คลินิกที่เราจะเข้ารับการรักษา มีมาตรฐานเพียงพอหรือไม่ เพื่อความมั่นใจก่อนตัดสินใจเข้ารับการรักษา จะขอตรวจสอบได้แค่ไหน มาดูครับ

นาย ก มีหนังสือถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานพยาบาลคลินิกทันตกรรม B เพื่อตรวจสอบว่าได้รับใบอนุญาตและมีมาตรฐานหรือไม่ จำนวน ๗ รายการ คือ (๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานพยาบาล (๒) ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล (๓) ใบทันตแพทย์ผู้จดทะเบียนสถานพยาบาล (๔) บันทึกการตรวจมาตรฐานคลินิกทันตกรรม (๕) สมุดทะเบียนสถานพยาบาล (๖) การใช้บริการกำจัดขยะมูลฝอยติดเชื่อจากหน่วยงานที่ให้บริการ และ (๗) เวชระเบียนปัจจุบัน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล นาย ก สามารถขอรับได้โดยตรงจากคลินิกทันตกรรม B ซึ่งได้ติดแสดงไว้ในที่เปิดเผยให้แก่ผู้รับบริการอย่างชัดเจน และให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า นาย ก ไม่ได้เป็นผู้เสียหายใด ๆ จากการเข้ารับบริการที่คลินิกดังกล่าว ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง และรายการที่ ๕ และรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ที่คลินิก สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด A ไม่มีข้อมูลดังกล่าว นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๗ หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงไม่ใช้การปฏิเสธการเปิดเผย แต่ไม่มีข้อมูลข่าวสารอันเป็นวัตถุในการวินิจฉัยให้คณะกรรมการฯ พิจารณา จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าหน่วยงานไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๓๓ ประกอบมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข (ที่ พส ๕/๒๕๖๔)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒๒/๒๕๖๕

วรรณพงศ์ คำดี

ใครร้องเรียน ฟ้องเตือนร้อน

ปัจจุบันมีชาวต่างชาติเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศจำนวนมาก ชาวต่างชาติจะขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวเขาได้หรือไม่ มาดูครับ

Mr. A บุคคลสัญชาติอเมริกัน พักอาศัยอยู่ในหมู่บ้านพิมานแก้ว มีหนังสือถึงเทศบาลตำบล B ขอเอกสารคำร้องของลูกบ้านหมู่บ้านพิมานแก้วที่ร้องเรียนเกี่ยวกับไฟถนนและกล่องวงจรปิด เนื่องจากมีข้อสงสัยว่าเนื้อหาในคำร้องฉบับนั้นมีการกล่าวหาถึงชื่อและที่อยู่ของ Mr. A เพื่อจะได้นำไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ลงนามในหนังสือฉบับนั้น เทศบาลตำบล B แจ้งปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีใช้เอกสารที่สามารถให้ประชาชนดูได้ ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับหน่วยงานของรัฐ จะเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ใจได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยคำร้องดังกล่าวอยู่ระหว่างพิจารณาดำเนินการ การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป็นข้อมูลที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ Mr. A จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลสัญชาติอเมริกันแต่มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่ามีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย จึงมีใช้คนต่างด้าวตามคำนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีการกล่าวหาถึงผู้อุทธรณ์ในทางเสียหาย จึงต้องการทราบเพื่อปกป้องสิทธิของตน แม้เรื่องดังกล่าวจะอยู่ระหว่างดำเนินการ แต่การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์สิ้นสงสัยและไม่เป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมายให้เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ ให้ปกปิด ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ลายมือชื่อ รวมถึงข้อความที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียน เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากจะไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๓ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๘๒/๒๕๖๔)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๒๓/๒๕๖๕

วรรณพงศ์ คำดี

โครงการอาหารกลางวัน

เราได้เห็นข่าวอยู่บ่อย ๆ ว่ามีการทุจริตโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน ถ้าอยากให้โครงการนี้โปร่งใสตรวจสอบได้ ก็ต้องช่วยกันสอดส่อง โดยนำเรื่องนี้ไปเป็นบรรทัดฐานได้เลย มาติดตามกันครับ

นาย ก ได้มีหนังสือถึงโรงเรียน A ขอตรวจสอบการทุจริตอาหารกลางวันของโรงเรียนตามที่มีผู้กล่าวโทษ โดยขอตรวจดูและคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการจัดซื้ออาหารสด อาหารแห้ง บัญชีรายรับ รายจ่าย ตามโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน ข้อมูลเอกสารบัญชีธนาคาร (อาหารกลางวัน) ของโรงเรียน A และเอกสารหลักฐานที่นาง ข นำไปหักล้างข้อกล่าวหา โรงเรียน A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นเอกสารของทางราชการที่เป็นการดำเนินงานของรัฐ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเรื่องนี้อยู่ระหว่างดำเนินการ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า เอกสารหลักฐานการจัดซื้ออาหารสด อาหารแห้ง บัญชีรายรับรายจ่าย ตามโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน เป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการปกติของโรงเรียน A ในการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้ปกปิดหมายเลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ของผู้รับจ้างที่ปรากฏในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลเอกสารบัญชีธนาคาร (อาหารกลางวัน) ของโรงเรียน A ไม่มีข้อมูลที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่นาง ข นำไปหักล้างข้อกล่าวหา โรงเรียนแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าหน่วยงานไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๓๓ ประกอบมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบความเมื่ออยู่ของข้อมูลข่าวสารได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๒๐๔/๒๕๖๕)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒๔/๒๕๖๕

วรรณพงศ์ คำดี

เงินค่าตอบแทน

ในปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกประชาชนตรวจสอบในหลาย ๆ เรื่อง เรื่องค่าตอบแทน หรือประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน มาดูว่าจะขอตรวจสอบได้หรือไม่

นาย ก เป็นพนักงานเทศบาลตำบล A ได้มีหนังสือถึงเทศบาลตำบล B ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทน สำหรับพนักงานเทศบาลตำบล B ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๓ รายการ คือ (๑) คำสั่งจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ลักษณะเงินรางวัลประจำปี (๒) รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ลักษณะเงินรางวัลประจำปี (๓) หลักฐานการลงรับหนังสือขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษของผู้มอบอำนาจ เนื่องจากนาย ก เคยเป็นพนักงานเทศบาลตำบล B ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่เทศบาลตำบล B ปฏิเสธการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนดังกล่าวแก่นาย ก จึงเห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องการนำข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอไปประกอบการยื่นฟ้องต่อศาลปกครองต่อไป เทศบาลตำบล B ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ (๑) เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพนักงานเทศบาลตำบล B นาย ก เป็นพนักงานเทศบาลตำบล A จึงไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพนักงานเทศบาลตำบล B รายการที่ (๒) มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน และรายการที่ (๓) เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ นาย ก สามารถใช้ใบทะเบียนตอบรับทางไปรษณีย์เป็นหลักฐานในกระบวนการพิจารณาคดีของศาลได้อยู่แล้ว นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อมูลที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นควรเปิดเผยผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ อัตราเงินเดือน อัตราค่าตอบแทน และจำนวนเงินที่จ่ายโบนัส เนื่องจาก การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรู้กลัสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๘ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๒๐๐/๒๕๖๕)
นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒๕/๒๕๖๕

วรรณพงศ์ คำดี

การขออนุญาตเคลื่อนย้ายซากสัตว์

เรื่องนี้น่าสนใจและมีกรณีศึกษาจำนวนมาก เลยต้องนำมาแนะแนวทางปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง การขออนุญาตเคลื่อนย้ายซากสัตว์ หน่วยงานสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดได้บ้าง ไม่เปิดเผยอะไรได้บ้าง นำไปปฏิบัติให้ถูกต้องครับ

นาย ก เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตค้าสัตว์และซากสัตว์ที่ราชอาณาจักร มีหนังสือถึงเทศบาลนคร A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตเคลื่อนย้ายซากสัตว์ในเขตเทศบาลนคร A จำนวน ๕ รายการ คือ (๑) หนังสือแต่งตั้งพนักงานท้องถิ่นที่มีหน้าที่รับแจ้งการฆ่าสัตว์ (๒) หนังสือแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ (๓) แบบแจ้งการฆ่าสัตว์ (๔) หนังสือแสดงใบรับรองแหล่งที่มาของสัตว์ที่ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ (๕) ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการฆ่าสัตว์ เทศบาลนคร A เปิดเผยรายการที่ (๑) และรายการที่ (๒) ปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ (๓) ถึงรายการที่ (๕) โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แบบแจ้งการฆ่าสัตว์ รายการที่ ๔ หนังสือแสดงใบรับรองแหล่งที่มาของสัตว์ที่ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ และรายการที่ ๕ ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการฆ่าสัตว์ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ แต่มีข้อมูลส่วนบุคคลปะปนอยู่ด้วย คือ ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เทศบาลนคร A ปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๗๑/๒๕๖๕)
นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”